

„Rozriedený“ katolicizmus a nemecká Synodálna cesta

George Weigel

7. marca 2022 ✚ Cirkev ✚ Synodalita

Pred dvadsiatimi rokmi, počas Veľkého pôstu v roku 2002, som začal používať výraz „Catholic Lite“ na označenie procesu, ktorým sa Cirkev vzdala od svojich základov spočívajúcich vo Sv. písme a Tradícii: dôsledkom bol katolicizmus, ktorý nevie s určitosťou povedať, čomu verí alebo čo považuje za morálne správny život, a otvorená Cirkev, neschopná alebo nechcejúca pomenovať tie myšlienky a činy, ktorými sa narúša plné spoločenstvo s Kristovým tajomným telom.

Koncept „Catholic Lite“ sa zvyčajne vysvetľoval ako pastoračná odpoveď na kultúrne výzvy neskorej moderny a postmoderny; odozvou na strane moderny a postmoderny nebolo privítanie možností pre dialóg, ale slabo skrývaný nezáujem.

Zdroj: maxpixel.com

Nepoznám žiaden prípad, aby projekt „Catholic Lite“ viedol k prejavom živého katolicizmu, rozvíjajúceho úlohu, ktorú pred Cirkev postavil pápež sv. Ján XXIII. a II. vatikánsky koncil – obrátenie a posvätenie sveta. Naopak, „Catholic Lite“ vždy viedol k chorľaveniu Cirkvi. Katolicizmus, ktorý je dnes živý a vitálny, je katolicizmus, ktorý vníma symfóniu celej katolíckej náuky ako odpoveď na túžbu sveta po skutočnom ľudskom oslobodení a autentickom ľudskom spoločenstve, ktorým je Cirkev hriešnikov usilujúcich sa o kresťanskú dokonalosť. Takýto katolicizmus umiera všade tam, kde sa Cirkev hlási ku „Catholic Lite“.

Dlho som však nechápal, že výraz „Catholic Lite“ sa nemusí interpretovať správne v iných jazykoch. Celé roky som si predstavoval, že všadeprítomná Coca-Cola urobí nepreloženú frázu „Catholic Lite“ zrozumiteľnou; to isté platí pre ďalšie obrazné vyjadrenie, ktoré som začal používať – „Catholic Zero“, keďže „Catholic Lite“ nevyhnutne vedie ku „Catholic Zero“. Bola to ešte väčšia hlúposť. Nebudem zachádzať do detailov, ale niektoré nedávne preklady mojich textov boli naozaj odstrašujúce, takže som zmenil obrazné vyjadrenia a odteraz hovorím o „Liquid Catholicism“ (rozriedený katolicizmus) – o Cirkvi s odľahčeným obsahom, ktorá kopíruje podnety od svetskej kultúry a považuje za svoju primárnu úlohu konať dobré skutky tak, ako ich chápe svet.

Vyššie uvedené predsmrtné bolesti projektu „Catholic Lite“, resp. *Rozriedený katolicizmus* sa teraz v

plnej miere prejavujú na nemeckej Synodálnej ceste – na niekoľko rokov naplánovanom procese v réžii cirkevných byrokratov a intelektuálov, ktorý sa zdá byť predurčený predefinovať katolícku Cirkev na spôsob liberálneho protestantizmu. Najnovšie sa nemecká Synodálna cesta rozhodla použiť krízu Cirkvi spôsobenú prípadmi sexuálneho zneužívania duchovnými ako jeden z dôvodov pre úplnú kapituláciu pred duchom doby vo veciach rodovej ideológie a etiky ľudskej lásky. Je dôležité pochopiť, že zlyhanie synodálnej cesty v týchto „horúcich“ otázkach sa dalo očakávať, keďže to odráža širšie súvislosti straty viery (apostáza) vyjadrené dvoma myšlienkami, ktorých dôsledky sú pre vzťah k evanjeliu smrtiace.

Prvá tvrdí, potichu avšak presvedčivo, že Božie zjavenie vo Sv. písme a Tradícii nie je s plynúcim časom záväzné. Pán Ježiš hovorí, že manželstvo je nerozlučiteľné – synodálna cesta to môže zmeniť. Svätý Pavol a celá biblická tradícia učia, že spolužitie osôb rovnakého pohlavia porušuje Boží plán ľudskej lásky vpísaný do nášho bytia ako muža a ženy – synodálna cesta to môže zmeniť, pretože my postmoderní to vieme lepšie. Dvetisícročná katolícka tradícia, definitívne potvrdená pápežom sv. Jánom Pavlom II. v roku 1994, učí, že Cirkev nie je oprávnená vysväcovať ženy do diakonátu, kňazstva alebo biskupstva, pretože by to popieralo snúbenecký vzťah Krista veľkňaza k Jeho Neveste, Cirkvi. Duch doby hovorí, že je to nezmysel a nemecká Synodálna cesta súhlasí s duchom doby (*Zeitgeist*). Teda prvá apostáza znamená, že: doba posudzuje Zjavenie; neexistujú žiadne stabilné referenčné body pre určenie katolíckej identity; rozhodujeme my, nie Kristus Pán.

Druhá apostáza spočíva vo falošnej predstave o slobode ako „autonómii“. Autentická sloboda však nie je „autonómia“. „Autonómiu“ predstavuje trojročné dieťa úmyselne búchajúce do klavíra, čo nie je hudba, ale hluk (s výnimkou Mozarta). Autentickú slobodu predstavuje hudobník, ktorý zvládol umenie hry na klavíri (často namáhavými nudnými cvičeniami), čítania a prezentovania partitúry (jedna z foriem pravidiel), čo mu umožnilo vytvoriť krásnu hudbu. Podľa katolíckej Cirkvi autentická sloboda je robiť správnu vec zo správneho dôvodu ako prejav morálneho návyku (známeho aj ako „cnosť“). Autentická sloboda nie je „voľba“ ani žiadna iná bezduchá mantra doby. Sloboda ako svojvôľa je otroctvo, ktoré si ľudia sami spôsobili. Autentická sloboda je oslobodením sa pre dobro a krásu skrze morálnu pravdu.

Rozriedený katolicizmus vládne v rokovaní nemeckej Synodálnej cesty. Výsledkom nebude evanjeliová obnova, ale ďalšie vzdďalovanie sa od Evanjelia.

Zdroj: maxpixel.com

Obrazné vyjadrenia „Catholic Lite“ a „Catholic Zero“ sú prenesením z pomenovania druhov Coca-Coly, kde uvedené prívlastky hovoria o ochudobnení nových produktov o dôležitú zložku oproti originálu.

Výraz „Liquid Catholicism“ (v doslovnom preklade „tekutý katolicizmus“) interpretujeme ako zámer autora vyjadriť obsah, ktorý bude opakom k významom: pevný, stály, autentický, pôvodný. Za jednu z vhodných možností pre preklad v danom kontexte považujeme použiť slovo „rozriedený“.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/rozriedeny-katolicizmus-a-nemecka-synodalna-cesta/>